

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
5.Bf.328/2012/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. május 29. megtartott nyilvános ülés adatai alapján meghozta és 2013. június 10. napján kihirdeti a következő

VÉGZÉST:

Az emberölés vétsége miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben az Egri Törvényszék 1.B.789/2011/43. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 18.300 (tizennyolcezer-háromszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

Az Egri Törvényszék 2012. május 30. napján kihirdetett 1.B.789/2011/43. számú ítéletével a vádlottat az ellene a Btk. 166. § (1) és (4) bekezdésébe ütköző emberölés vétségének vádja alól felmentette. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli. A magánfél által előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, ezek megsemmisítését rendelte el.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő ügyész az ítélet megalapozatlansága miatt fellebbezést jelentett be, majd csatolta annak írásbeli indokolását. Ebben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan a Be. 351. § (2) bekezdés b./ és d./ pontjai alapján, mivel a tényállást hiányosan állapította meg és tényből további tényre helytelenül következtetett. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság elfogadta azt a vádlotti védekezést, hogy a vádbeli napon munkába indulását megelőzően a kertkaput bezártnak tudta, és azt ismeretlen személyek nyitották ki. Álláspontja szerint elvárható lett volna a vádlottól, hogy indulása előtt ellenőrizze a kapu zártságát.

A vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentése érdekében terjesztett elő fellebbezést.

A vádlott védője elsősorban az eljárás megszüntetése, másodlagosan pedig védence bűncselekmény hiányában történő felmentése érdekében jelentett be fellebbezését.

Fellebbezésének írásbeli indokolása szerint a büntetőeljárás megszüntetése szükséges törvényes vád hiánya miatt, mivel a vád a Be. 2. § (2) bekezdésében írt feltételeknek nem felel meg. Álláspontja szerint a vádhatóság nem konkretizálta, hogy miben merül ki a vádlott mulasztása, továbbá vádiratában azt rögzíti, hogy a kutyák ismeretlen körülmények között jutottak át a sértett ingatlanának udvarára. Kifejtette, hogy a nagyfokú nyomozati hiányosságokat sem az ügyészi, sem a bírói szakban orvosolni nem lehetett, a vád csak feltételezésen alapszik, ezért elsődleges indítványát a büntetőeljárás törvényes vád hiányában történő megszüntetésre továbbra is fenntartotta.

Másodlagos indítványát szintén fenntartva, kifejtette, hogy védence vonatkozásában bűncselekmény elkövetése nem állapítható meg. Ítéleti bizonyossággal megállapítható ugyanis, hogy a tragikus esemény megtörténtekor nem tartózkodott otthon. Miután élettársa, valamint élettársa édesanyja hazaérkeztek, majd a kutyákat megetették, az ebek ismeretlen körülmények között jutottak át a másik ingatlanra. Álláspontja szerint ezért a sértett halála semmiképp nem róható védence, mint állattartó terhére.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 905/2012/3. számú átiratában az ügyész által megalapozatlanság és az ítélet hatályon kívül helyezése érdekében bejelentett fellebbezést fenntartotta, míg a vádlott és védője fellebbezését megalapozatlannak ítélte. Átirata szerint az elsőfokú bíróság bár ügyfelderítési kötelezettségének igyekezett eleget tenni, az általa megállapított történeti tényállás a Be. 351. § (2) bekezdés a./, c./ és d./ pontjai alapján megalapozatlan. Álláspontja szerint hiányosan került rögzítésre a hátsó kert kerítésének állapota, megalapozatlan az a tényállítás, hogy ismeretlen személy nyitotta ki a kaput. Kifejtette, hogy bár a terhelt igyekezett kutyáival kapcsolatban felmerült panaszokat figyelembe venni, nem tanúsított tőle elvárható gondoskodást és körültekintést, ezért felelőssége a vádban írt történetekért megállapítható.

Indítványozta ezért az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását.

A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség jelenlévő képviselője perbeszédében írásbeli indítványát változatlan tartalommal fenntartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, több tekintetben iratellenes megállapításokat tartalmaz és indokolási kötelezettségének nem tett eleget. Megismételte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványát.

A vádlott védője perbeszédében fellebbezését fenntartotta, fellebbezésének írásbeli indokolását változatlan formában előadta. Megismételte törvényes vád hiánya miatt az eljárás megszüntetésére, másodlagosan pedig védence bűncselekmény hiányában történő felmentésére irányuló indítványát.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Az eljárási szabályok betartásával kapcsolatban a másodfokú bíróság megállapította, hogy nem a büntetőeljárási szabályok maradéktalan betartásával járt el az Egri Törvényszék, amikor 2012. március 26-án annak ellenére tartotta meg a vádlott távollétében a tárgyalást, hogy a vádlott betegségére hivatkozva kimentette magát és védőjével együtt kérte a tárgyalás elhalasztását. Ennek ellenére az elsőfokú bíróság a vádlott távollétében a tárgyalást megkezdte, tanúkat hallgatott ki, belekezdett a bizonyítási eljárásba.

Az elsőfokú bíróság ezen eljárási szabálysértése azért nem vezetett az ítélet hatályon kívül helyezéséhez a Be. 373. § (1) bekezdés II- d/ pontja alapján mivel a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítására nem került sor. A Be. 374. § (3) bekezdése szerint nem kell ilyen esetben a felmentő ítéletet hatályon kívül helyezni. Az elsőfokú bíróság a vádlott távollétében lefolytatott bizonyítási eljárás adatait a jegyzőkönyv kézbesítése útján, illetve a jegyzőkönyv felolvasásával megismertette a vádlottal, aki a lefolytatott bizonyítással összefüggésben észrevételt tett és érdemi védekezést terjesztett elő. (43. sz. alatti tárgyalási jegyzőkönyv 12. old)

Az elsőfokú bíróság tévedett akkor is, amikor nem adott helyt a védő azon indítványának, hogy a vádlott távollétében kihallgatott tanúk, köztük tanú1-et védence jelenlétében ismételten hallgassa ki és szembesítésüket rendelje el. (43. sz. tv. 13. old.) Tanú1 ugyanis a vádlottra terhelő vallomást tett abban a tekintetben, hogy kutyáit rendszeresen a kapun kívül, az utcán látta. A vádlott tárgyaláson tett vallomásában azonban mindezt vitatta, e vallomások között mutatkozó ellentmondás feloldásra a tárgyaláson nem került sor. Megállapítható azonban, hogy tanú1 és a vádlott szembesítésére ugyanebben a kérdésben 2011. október 24-én a nyomozás során megtörtént. (nyom. ir. 57-61. old.) Ekkor tanú1 vallomását e tekintetben részben módosította, mely szerint a februári eseményeket megelőzően jóval korábban látta a kutyákat az ingatlanon kívül. Az elsőfokú bíróság ítéletében szintén nem foglalkozott tanú1 vallomásával, azt nem vonta mérlegelési körébe.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a törvényszék előzőekben írt mulasztása nem vezethetett az ítélet megalapozatlanságához, figyelemmel az eljárás egyéb adataira. Az elsőfokú bíróság e kérdéskörben - hogy a vádlott kutyái rendszeresen a bekerített ingatlanon kívül tartózkodtak - részletes bizonyítást folytatott le, és ennek során kihallgatott tanúk - tanú2, tanú3, tanú4, tanú 5, tanú6 - nem támasztották alá a tanú1 által elmondottakat. Tanú7 tanúvallomásában pedig a kerítés magasítás előtti időre tette a kutyák kiszökését az udvarból. (43. sz. tv. 15. old. 9. bek.) Az előzőekre figyelemmel az ítélet esetleges hatályon kívül helyezése után, a megismételt eljárásban sem lehetne megállapítani, hogy a vádlottat kutyái a vádbeli esetet megelőzően rendszeresen az utcán kívül tartózkodtak-e, ezáltal veszélyeztetve lakókörnyezetüket.

Az elsőfokú bíróság egyebekben az eljárási szabályokat betartotta, teljesítette kioktatási kötelezettségét, betartotta a tárgyalás folytonosságára vonatkozó szabályokat.

A törvényszék részletes bizonyítási eljárást folytatott le amely során megvizsgálta a vád állításait, ellenőrizte a vádlott védekezését, ez utóbbit összevetette az eljárás egyéb adataival. A vádlott nem ismerte el büntetőjogi felelősségét. Az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében megállapított tényállás alapján nem állapította meg a vádlott bűnösségét a terhére rótt gondatlan emberölés vétségében.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész által, hatályon kívül helyezés érdekében bejelentett fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás keretében megvizsgálta azokat a tényeket és a hozzájuk kapcsolódó bizonyítékokat, amelyek a vádlott, mint állattartó felelősségével kapcsolatban merültek fel. Vizsgálta, hogy a vádlott által tartott kutyák mennyiben jelentettek veszélyt környezetükre, a vádlott megtett-e mindent annak érdekében, hogy azok felügyelet nélkül az általa lakott ingatlanból ne tudjanak kiszökni és másokat ne veszélyeztessenek. Ezen túl vizsgálta, hogy a vádbeli napon terheli-e a vádlottat mulasztás abban, hogy kutyái a szomszéd ingatlanra bemenve, a sértett halálát okozták.

A tárgyaláson kihallgatott tanúk, köztük különösen tanú7 vallomására figyelemmel, helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy amikor a vádlott kutyáival kapcsolatos panaszról értesült, igyekezett azt orvosolni. Ennek során kerítését megemelte, a postaládáját kijebbe helyezte, kutyáit úgy tartotta, hogy azok lehetőleg ne tudjanak az általa lakott ingatlanból kijutni. Mérlegelési jogkörében helyesen rögzítette ítéletének 17. oldal 3. bekezdésében, hogy a vádlott a kutyatartótól elvárható gondossággal járt el, amikor kutyái tartását megszervezte.

A másodfokú bíróság nem értett egyet azzal az ügyészi állásponttal, hogy a vádlottat gondatlanság és ezért büntetőjogi felelősség terheli, amiért a vádbeli napon kutyái kiszöktek, mivel elvárható lett volna tőle, hogy a kertkapu zártságát ellenőrizze.

A másodfokú bíróság e körben kiemelendőnek tartja, hogy a Heves Megyei Főügyészség B.508/2011/17. számú vádirata szerint a vádbeli napon a három kutya ismeretlen körülmények között jutott be a sértett ingatlanának udvarára. A tárgyaláson eljáró ügyész a vádat perbeszédében is változatlan tartalommal tartotta fenn, arra vonatkozóan, hogy a kutyák miként jutottak ki a vádlott ingatlanáról, e tekintetben csak feltételezésekbe bocsátkozott. A lefolytatott bizonyítási eljárás adatai szerint is csak arra vonható le következtetés a logika szabályai szerint, hogy a kutyák a vádlott ingatlanának udvarát és kertjét elválasztó nyitott kertkapun keresztül jutottak vissza a vádlott ingatlanába, arra azonban, hogy azt miként hagyták el, ítéleti bizonyossággal következtetés nem vonható le.

A Be. 75. § (1) bekezdése alapján, ha az ügyész nem indítványozza, a bíróság nem köteles a vádat alátámasztó bizonyítási eszközök beszerzésére és megvizsgálására. A tárgyaláson eljáró ügyész nem indítványozott olyan bizonyítás lefolytatását, amely arra irányult volna, hogy a vádlott kutyái miként hagyták el az ingatlant. Az elsőfokú bíróság ennek ellenére igyekezett ennek megállapítására, azonban a lefolytatott bizonyítás adatai alapján is csak egyfajta valószínűséget tudott rögzíteni, egy olyan lehetséges alternatívát, amely azonban nem zárja ki, hogy az események másként történtek. Nem lehet tényként rögzítettnek tekinteni az ítélet azon megállapítását, hogy a kutyák ismeretlen személy által kinyitott kertkapun keresztül távoztak, mivel az ítélet is ezt, csak a valószínűség, tehát nem az ítéleti bizonyosság szintjén említi. Az elsőfokú bíróság is csak valószínűsíti, hogy ismeretlen személy által kinyitott kertkapun keresztül távoztak a vádlott kutyái, és csak egyfajta valószínűségként utal arra, hogy vasat gyűjtő, idegen személyek is kinyithatták a kertkaput.

Az előzőekre figyelemmel a másodfokú bíróság álláspontja szerint téved az ügyészség, amikor emiatt az ítélet megalapozatlanságára, illetve iratellenességére hivatkozik, hiszen az elsőfokú bíróság sem állítja azt, hogy bizonyosan így jutottak ki a kutyák az ingatlan udvaráról.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás tehát nem iratellenes, tényből további tényre a bíróság helytelenül nem következtetett és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Bizonyítékokat mérlegelő tevékenysége nem ellentétes a logika szabályaival.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt elfogadta felülbírálata alapjául. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok, a tanúvallomások, igazságügyi orvos-szakértő, igazságügyi állatorvos-szakértő véleményei, valamint az általa ismertetett bűnügyi iratok alapján mérlegelési jogkörében állapította meg ítéletének tényállását. A Be. 351. § (1) bekezdése és a Be. 352. § (3) bekezdéseire figyelemmel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a másodfokú bíróság számára is irányadó.

A vádlottal szemben törvényes vád hiánya miatt az eljárás megszüntetésére irányuló indítványt a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

A Be. 2. § (2) bekezdése szerint, törvényes a vád, ha a vádemelésre jogosult a bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekménye miatt a büntetőeljárás lefolytatását kezdeményezi. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Heves Megyei Főügyészség vádirata a vád törvényes feltételeinek megfelel, a vád alaki legitimációja nem kérdéses, és a vádlott pontosan körülírt cselekménye is meghatározásra került. Az ügyészség vádiratában lényegében azt róta a vádlott terhére, hogy a kutyatartás szabályait megszegte, kutyáit szabadon tartotta annak ellenére, hogy azok korábban többször kiszöktek és más emberek testi épségét veszélyeztették. Nem tanúsította a tőle

elvárható gondosságot és körültekintést, amely miatt kutyái halálos sérülést okoztak a sértettnek. A másodfokú bíróság álláspontja szerint tehát a Heves Megyei Főügyészség által benyújtott vádiratban írtak a törvényes vád fogalmának megfeleltek, ezért nem foghatott helyt a védő eljárás megszüntetése érdekében bejelentett fellebbezése.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján helyesen mentette fel a vádlottat bizonyítékok hiányában az ellene emberölés vétsége miatt emelt vád alól.

A Btk. 166.§ (1)(4) bekezdésében írt gondatlan emberölést az valósítja meg, aki az emberölést gondatlanságból követi el. A Btk. 14. §-a szerint gondatlanságból követi el a bűncselekményt, aki előre látja magatartása lehetséges következményeit, de könnyelműen bíz az elmaradásában; úgyszintén az is, aki a következmények lehetőségét azért nem látja előre, mert a tőle elvárható figyelmet és körültekintést elmulasztja. Az ügyészség álláspontja szerint a vádlott hanyag gondatlansággal valósította meg az emberölés vétségét

Az elsőfokú bíróság ítéleti bizonyossággal sem kizárni, sem megállapítani nem tudta a vádlott felelősségét a tekintetben, hogy a kutyái ingatlanáról kiszöktek és a sértett halálát okozták. Nem állapítható meg ugyanis, hogy a kutyák miként jutottak ki az ingatlanról, az nem volt-e összefüggésben azzal a vádlotti magatartással, hogy nem zárta be az ingatlanának udvarát és kertjét elválasztó kaput. Nem lehetett továbbá kizárni azt sem, hogy nem a vádlott, hanem esetleg más személy mulasztása vezetett ahhoz, hogy a kutyák az ingatlanról kiszöktek. Nem lehetett tehát megállapítani, hogy a vádlott a tőle elvárható figyelmet és körültekintést tanúsította-e a vádbeli napon. A kétségeket az elsőfokú bíróság a Be. 4. § (2) bekezdése alapján helyesen a vádlott javára értékelte.

Az előzőekre figyelemmel a vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentése érdekében előterjesztett fellebbezéssel sem értett egyet a másodfokú bíróság. A felmentés e jogcíme csak abban az esetben lenne megállapítható, hogy ha ítéleti bizonyossággal ki lehetne zárni a vádlott felelősségét a halálos eredményű kutyatámadás bekövetkezésében. Az eljárás adatai alapján azonban ilyen ítéleti bizonyosság nem állapítható meg.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét, melyben a vádlottat a Be. 6. § (1) bekezdés b./ pontjára figyelemmel, a Be. 331. § (1) bekezdése alapján, bizonyítottság hiányában felmentette, helyben hagyta. Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért a másodfokú bíróság határozata e rendelkezéseket sem érintette.

A Fővárosi Ítéltábla végzése a Be. 371. § (1) és (4) bekezdésén alapszik.

A másodfokú eljárásban a vádlott kirendelt védőjének díjaként merült fel bűnügyi költség. Mivel a védelmi fellebbezések sem voltak alaposak, ezért ennek

megfizetésére a Be. 381. § (1) bekezdés és a Be. 338. § (1) bekezdés alapján a vádlottat kötelezte.

Budapest, 2013. év június hó 10. napján

dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

dr. Török Zsolt sk.
előadó bíró

dr. Sebe Mária sk.
bíró

Az Egri Törvényszék 1.B.789/2011/43. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.328/2012/8. számú végzése folytán 2013. év június hó 10. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2013. év június hó 10. napján

dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Czibere Éva
tisztviselő